

14. Jmenné tvary přídavných jmen

se užívají v přísudku, a jsou v ruštině velmi časté. Tvoří se od všech přídavných jmen, která lze stupňovat:

mužský rod odtržením koncovky –ый, -ий, -ой ;

v ženském, středním rodě a v množném čísle se připojují koncovky -а, -о, -ы/-и.

Jestliže kmen přídavného jména končí na skupinu souhlásek, vkládá se ve tvaru mužského rodu – о- (po tvrdé souhlásce kromě ж, к) nebo –е (v ostatních případech)

лёгкий – лёгок, легка, легко, легки

важный – важен, важна, важно, важны

V několika výjimkách se samohláska nevkládá:

добрый – добр, добра, добро, добры

мёртвый – мёртв, мертва, мертво, мертвы

Jmenné tvary přiřazují předmětu výrazný, aktuální stav. Do češtiny je překládáme příslušným tvarem slovesa být a složeným (plným) tvarem přídavného jména.

Если знаки зарядов различны, ... Jestliže jsou znaménka nábojů různá, ...

Эти расстояния очень малы. Tyto vzdálenosti jsou velmi malé.

Stejně se používají jmenné tvary přídavných jmen slovesných minulých trpných (příčestí) – zde je jmenný tvar i v češtině:

В эту группу включено пять подгрупп. Do této skupiny je zahrnuto 5 podskupin.

Střední rod se často užívá v infinitivních vazbách:

Важно подчеркнуть, что ... Je důležité zdůraznit, že ...

Легко доказать, что... Je snadné dokázat, že ...